

ما همسایه‌ها هم هستیم!

در باره یک شعار متحد کننده!

محسن ابراهیمی

۹ دسامبر ۲۰۲۱ - ۱۸ آذر ۱۴۰۰
مندرچ در انترناسیونال ۹۵۰

انقلابها همیشه سرشار از ابتکارند. سرشار از خلاقیت‌های شگفت‌انگیز هستند. دلیلش این است که انقلاب، توده‌های وسیعی را به میدان می‌آورد که همه عمرشان زیر سرنیزه و سرکوب و ستم و خفقان بوده‌اند و انقلاب یکباره فضای تنفس عظیمی در اختیارشان می‌گذارد. فضایی که در آن جمعیت عظیمی از انسانهای همیشه محروم میدان پیدا میکنند تا نیروی پایان‌ناپذیر خلاقیت خود را به نمایش بگذارند. شعارهای جذاب و دلنشینی که یکباره به فریاد متحد مردم آماده برای انقلاب یا در حال انقلاب تبدیل میشوند، یکی از جلوه‌های این خلاقیت است.

تشخیص لحظه آغاز و پایان یک انقلاب اگر غیر

ممکن نباشد قطعا بسیار سخت است. انقلابی که همین الان در ایران در حال تکوین است، از کی شروع شده است؟ دیماه ۹۶؟ آبان ۹۸؟ هر دو؟ هدفم از طرح این سؤال ورود به بحثی کشف در باره لحظه شروع انقلابات نیست. میخواهم روی یکی از مهمترین خلاقیتها و ابتکارات تاکید کنم که در شکل دادن، در جهت دادن، در تکوین و به سرانجام رساندن یک انقلاب نقش حیاتی ایفا میکند. و انهم قدرت خلق شعارهای رادیکالی است که فوراً در دل مردم معترض جای میگیرد، متحدشان میکند، عزمشان را جزم میکند، قدرتمندترشان میکند و مسیر پیشرویشان را هموارتر میکند.

شعار "نترسید نترسید، ما همه با هم هستیم"

یکی از برجسته ترین در میان چنین شعارهایی است که در هم صدا کردن، متحد کردن، مصمم کردن و قدرت بخشیدن به صف اقشار مختلف مردم معترض در ایران، مردمی که مدتهاست مصمم شده اند به عمر نظام اسلامی حاکم پایان دهند همین الان دارد نقش ایفا میکند. شعاری که از کف خیابان بیرون زد و در دل اکثریت معترض نشست و به فریاد کارگر هفت و تپه در خیابانهای شوش، کشاورز زحمتکش اصفهان در بستر زاینده رود، دانشجوی معترض در دانشگاهها، معلم ستمکش و بازنشسته چپاول شده در مقابل مجلس اسلامی تبدیل شد. این شعار، یکی از جلوه های خلاقیت مردمی است که برای یک انقلاب بنیان کن آماده میشوند. شعاری که در پیام کنگره ۱۲ حزب کمونیست

کارگری به مردم هم منعکس شد.

شعاری که حکومت اسلامی از آن وا همه دارد!

حکومت اسلامی از هیچ چیز به اندازه اتحاد بخشهای معترض مردم، به اندازه به هم پیوستن صف معترضین وا همه ندارد. دلیلش هم به سادگی این است که هرچقدر صف اقشار مختلف مردم معترضی که بارها با شعار "جمهوری اسلامی نمیخواهیم نمیخواهیم" به خیابانها ریخته اند فشرده تر و متحدتر شود همانقدر توازن قوا به نفع یکسره کردن تکلیف قدرت سیاسی و روانه کردن حکومت اسلامی به قعر زباله دان تاریخ تغییر پیدا میکند. این

را هم مردم سرنگونی طلب میدانند و هم حکومتی که باید سرنگون شود. به این اعتبار، شعار "ما همه باهم هستیم" نشانه ای از هشیاری سیاسی اکثریت معترض مردم است که میخواهند این حکومت را از قدرت ساقط کنند. بی دلیل نیست که هر جا مردم متحد به خیابان میریزند، حکومتیها به هر تلاش ممکن دست میزنند تا اتحاد مردم را برهم بزنند که البته توسط همان مردم هشیار پاسخ جانانه ای دریافت میکنند. دیدیم که چگونه دست و پا زدند برای تفرقه انداختن میان مردم در جریان اعتراض اصفهان، با شعارهای "اصفهان، شهر کرد، اتحاد، اتحاد"، "اصفهان، خوزستان، اتحاد اتحاد" پاسخ درخور تحویل گرفت!

پیام کنگره ۱۲ به مردم!

حزب کمونیست کارگری کنگره بزرگی را پشت سر گذاشت. کنگره ای که در هر لحظه از سه روز پر جمعیت و پر شور و پربحثش نشان داد که نبضش با نبض جامعه معترض ایران، با آرزوهای پیشرو و برابری طلبانه و آزادیخواهانه اکثریت مردم معترض میزند.

کنگره ۱۲ در پیامی به مردم ایران، مشخصا خطاب به "زنان، کارگران هفت تپه و نفت و فولاد و کارگرانی که در جلوی صف مبارزه علیه جمهوری اسلامی پرچم اعتصابات سراسری و اداره شورایی را برافراشته اند،

معلمان، بازنشستگان، پرستاران، کادر درمانی، دانشجویان، کولبران، رانندگان، کشاورزان، و همه اقشار مردم ایران که برای سرنگونی جمهوری اسلامی و تغییر اوضاع نکبت بار کنونی بپاخاسته اند“ اعلام کرد که “ما دست شما را به گرمی میفشاریم و در این کنگره اعلام می کنیم که “ما همه باهم هستیم“. اعلام کرد که “راه ما روشن است: سرنگونی جمهوری اسلامی به قدرت مبارزه و انقلاب کارگران و همه مردم“ و “ساختن جامعه سوسیالیستی عاری از هرگونه تبعیض و بی حقوقی و استثمار!“

این هم جهتی، همدلی، هم آوایی با شعار “ما همه با هم هستیم“، با شعار رزمنده و متحد کننده مردم، با شعار کف خیابان توده های

بپاخاسته برای سرنگونی جمهوری اسلامی،
طبیعی ترین انتظار از حزبی است که سرنگون
کردن حکومت اسلامی توسط انقلاب کارگران
و همه مردم، مردمی که در هر فرصت ممکن
چنین شعاری را فریاد می زنند در دستورش
است. حزبی که مقامات حکومت اسلامی چند
سال پیش آن را "حزب اعتراض اجتماعی"
خواندند.

اگر حکومت اسلامی با توحش افسارگسیخته
اش در مقابل هر خیزش مردم سعی میکند
وحشت بیافریند، مردم بپاخاسته هم با شعار
"نترسید، نترسید، ما همه با هم هستیم"،
وحشت به جان حکام اسلامی میاندازند.

اما جریانات راست چطور؟ آیا آنها اتحاد نمیخواهند؟ راست هم اتحاد اتحاد میکند. راست هم اتحاد میخواهد. اما نه اتحاد برای به قدرت رساندن مردم، نه اتحاد برای اعمال اراده مستقیم مردم بر زندگیشان. بی دلیل نیست که راست اتحاد حول مفاهیم و آیکونهایی مثل خاک مقدس و پرچم و مام میهن و مرز پرگهر و تمامیت ارضی و "منافع ملی" (اسم دیگری برای منافع سرمایه داران) را تبلیغ میکند در حالیکه از متعین شدن خواستههای واقعی اکثریت جامعه و اتحاد حول خواستههای رادیکال اجتماعی نگران است.

راست هم اتحاد میخواهد. اما اتحادی تحت پرچم خودش. اتحادی که عملاً دست کارگران و مردم تحت ستم را از رسیدن به قدرت باز

دارد. اتحادی که شرایط را برای جریانات راست فراهم کند که از بالای سر همین مردم که قدرت حاکم را ساقط کرده اند "گذار سیاسی" علیه همین مردم راه بیاندازد و قدرت سیاسی دست بدست کند.

مشکل جدی چپی که در پایین مورد بحث قرار خواهد گرفت این است که به خاطر منزه طلبی فرقه گرایانه اش، مثل همه مسائل دیگر، اینجا هم در دنیای سیاسی اش جایی برای کارگر و کمونیسم قائل نیست که اتحاد مردم تحت ستم را نمایندگی کند. مردمی که اتفاقاً ستم و تبعیضشان تماماً محصول نظام سرمایه داری و حکومت اسلامیش است و به این اعتبار در این مورد هم میدان را برای راست خالی میکند.

داستانی مضحک به نام "سوپر راست"!

کنگره ۱۲ حزب کمونیست کارگری، کنگره ای موفق بود که نه تنها نشان داد حزب کمونیست کارگری با حلقه های محکمی به اعتراضات کارگری، به جنبشهای اعتراضی رادیکال اقشار مختلف جامعه متصل است؛ نه تنها نشان داد که حزب در این اعتراضات حضور فعال دارد، بلکه همچنین نشان داد که حزب کمونیست کارگری کوچکترین شباهتی به فرقه های "چپ" ندارد. فرقه هایی که تصورشان از چپ و رادیکال بودن و رادیکال ماندن، پیشدستی از رفیق بغل دستیشان در تصویر محدود و بیربط به جامعه دادن از طبقه کارگر و کمونیسمی

است که قرار است خودش را و همراه خودش همه جامعه را از ستم و تبعیض رها کند. مشکل واقعی این چپ این است که از پا گذاشتن به میدان واقعی مبارزه اجتماعی میترسد و جنبش‌های اعتراضی را با توجیحات پوچ و عناوین مختلف کم‌اهمیت جلوه می‌دهد. میدان سیاست را برای اپوزیسیون راست خالی میکند و عملاً به راست خدمت میکند.

واکنش هیستریک این چپ به یکی از مهمترین پیام‌های کنگره، یعنی پیام به مردم ایران تحت عنوان "ما همه با هم هستیم" شاهد این مدعی است. واکنشی که اتفاقاً درست در نقطه مقابل پیام‌هایی است که کنگره از فعالین و معترض مختلف جنبش‌های اعتراضی رادیکال

از ایران و خارج از ایران دریافت کرد. واکنش هیستریکی که با کمال تاسف محمد آسنگران افتخار میدانداریش را دارد.

آسنگران در صفحه فیسبوکی اش ادعا کرده است شعار "ما همه با هم هستیم" در عنوان پیام کنگره به مردم "سوپر ارتجاعی" است. شعاری است که شهرام همایون گرداننده تلویزیون کانال یک "صاحب اصلی و سازنده" آن است. کاظم نیکخواه در همان صفحه فیسبوکی پاسخهای روشنگرانه ای به این ادعاهای آسنگران داده است و یاد آوری هم کرده است که این شعار کف خیابان است نه گرداننده تلویزیون کانال یک.

اینکه آسنگران شعار "ما هستیم" کانال یک را با شعار "ما همه با هم هستیم" معترضین در کف خیابانها عوضی گرفته است؛ اینکه کردیت شعار مبتکرانه مردم معترض را به گرداننده کانال یک تقدیم کرده است؛ در بهترین حالت گواه این است که او از هول حلیم حمله به رهبری حزب کمونیست کارگری توی دیگ راست افتاده است. جریانات راست باید از این حاتم بخشی ساده لوحانه "چپ" سر ذوق بیایند که یک شعار رزمنده و هشیارانه و مسئولانه و متحد کننده و بیربط به جریانات راست را یکجا به جیبش میریزند.

از آنجاییکه آسنگران همه عمارت خیالی و البته پوشالی "سوپر راست" را روی این بنا کرده

است که گویا شعار "ما همه باهم هستیم" را یک برنامه ساز تلویزیونی راست به نام شهرام همایون ساخته است که حقیقت ندارد، پس کل عمارتش از پای بست ویران است و هیاهوی "سوپر راست" اش هم تماما توخالیست.

اما سه "استدلال" و ادعای آسنگران در باره "سوپر راست" بودن این شعار که بیشتر نشان از آشفته فکری است تا استدلال!

اول: "ما کمونیستها همیشه خواهان اتحاد مردم معترض و کارگران و ستمدیدگان جامعه بوده و هستیم."

این ادعای آسنگران که اتفاق کپی ناشیانه از

خود پیام کنگره به مردم است، ظاهراً استدلال محکمی برای "سوپر راست" خواندن شعاری است که همین "مردم معترض و کارگران و ستمدیدگان" در خیابانها اتفاقاً برای تحکیم اتحادشان فریاد می زنند. سؤال این است که حالا که "مردم معترض و کارگران و ستم دیدگان" در کف خیابان این شعار را فریاد میزنند، ویک حزب کمونیست کارگری متصل به همان مردم، دخیل در اعتراض همان مردم شعار اتحاد بخش همانها را تیر بیانیه اش کرده است شما چرا خوشحال نیستید؟ چرا این همه آشفته شده اید؟

دوم: "این شعار مردم فریب زیادی شور و بی تناسب با هر نوع چپگرایی و برابری خواهی و

عدالت طلبی است.

این هم البته تز جالبی است. مردمی ستمدیده در مقابل حقه بازیهای سیاسی یک حکومت برای به هم زدن صف متحدشان، شعار اتحاد میدهند و آسنگران این واکنش سیاسی هشیارانه خود مردم را "مردم فریبی" میخوانند. مردم معترضی که همدیگر را به اتحاد دعوت میکنند و با این اعلام همبستگی دارند خودشان را فریب میدهند! مردمی که علیه خودشان مردم فریبی میکنند!

سوم: "راستها با این فریبکاری و دروغگویی میخواهند مردم را فریب و خود را نماینده کل مردم معرفی کنند. اما این نه واقعیت دارد

و نه حقیقتی در آن هست. آنها با این شعار
بیش از ده سال است که خاک به چشم مردم
میپاشند.“

قبلا گفتم که ”ما همه با هم هستیم“ شعار متحد
کننده یک جامعه معترضی است که میخواهد
جمهوری اسلامی را نابود کند. شعار جامعه
ای است که در مقیاس وسیعی دارد به چپ
میچرخد و برای برابری و عدالت میجنگد.
جامعه معترضی که دردش واقعی است. رنجش
واقعی است. مبارزه اش واقعی است. و خوب
میداند در یک مبارزه واقعی برای عدالت و
برابری باید نیرو بگیرد. برای نیرو گرفتن باید
متحد شود. و برای متحد شدن باید حول
شعارهای متحد کننده همه اقشار معترض

رادیکال جمع شود.

بعلاوه، اگر خوب دقت کنید قضیه درست برعکس است. اینجا دقیقا آن چپی به چشم مردم خاک می پاشد که دستاوردهای جنبشهای اعتراضی رادیکال را تقدیم راست میکند. کارگر و کشاورز و دانشجو و دادخواه و کلا طیف وسیعی از انسانهای جان به لب رسیده شعار میدهند "ما همه باهم هستیم" و این وسط عده ای در مقابل همین مردم شلوغ میکنند که این شعار "سوپر ارتجاعی" است!

آری قضیه تماما برعکس است. "چپی" که دنیا را وارونه می بینند. "چپی" که "کمونیسم" پادرها و بی ربط به جامعه اش، طبقه کارگر را

از نمایندگی درد و رنج اقشار ستمدیده جامعه معاف میکند، از نمایندگی اعتراض اجتماعی معاف میکند، از قرار گرفتن در راس مبارزه برای جامعه برابر و انسانی و سوسیالیستی معاف میکند، چنین چپی، عملاً میدان را برای جریان‌های راست خالی میکند تا به نام مردم، به نام جامعه، به نام نمایندگی جامعه همیشه و در هر نقطه عطف سیاسی، در هر بزنگاه سیاسی که تعیین تکلیف قدرت سیاسی در دستور جامعه است، باز هم به نام همه مردم و نمایندگی همه جامعه از بالای سر همان جامعه قدرت را دست بدست کنند.

ما با این "چپ" خیلی آشنا هستیم. این همان خط و نگاهی است که تماماً مقهور راست است.

شبح راست همیشه بالای سرش میچرخد.
در هر کوی و برزن، در هر خیابان و تجمع
اعتراضی، در هر اعتراض با هر شعار و هر
خواست رادیکالی شبح راست را می بیند.
این همان خطی است که انقلاب ۵۷ را توطئه
راست اسلامی میداند. این همان خطی است
که خیزش مردم در سال ۸۸ را علیرغم فریاد
مردم که "موسوی بهانه است، کل رژیم نشانه
است"، تماما به میر حسین موسوی بخشید.
این همان خطی است که شبح راست چشمانش
را بسته است و در دنیای تنگ سیاسی اش،
چپ اجتماعی، جنبشهای رادیکال اعتراضی
را نمیتواند ببیند.

امروز جامعه ایران در یک نقطه عطف سیاسی

تکان دهند و ای قرار دارد. واکنش این "چپ" به کنگره حزب کمونیست کارگری نشان میدهد که هر چقدر به یک تغییر تکان دهند، یک انقلاب سیاسی و اجتماعی نزدیکتر میشویم، بیشتر معلوم میشود که درک این "چپ" از سیاست و مبارزه سیاسی و طبقاتی آنچنان در چهار چوب تنگ جدا از دنیای پرتنش اعتراضی محیط پیرامونش منجمد شده است که کمتر امیدی به تغییرش هست. چهارچوبی که اتفاقاً جریانات راست برایش آرزو میکنند. چهارچوبی که در آن "چپ" تا ابد آویزان بر آرمانها بماند، در محافل خود و همسایگان شبیه به خود مشغول "مبارزه طبقاتی بازی" شود و به نیرویی جدی در دنیای واقعی تبدیل نشود در حالیکه در زمین سخت، در "گود

استخر سیاسی، جنبش راست عملا مشغول دست بدست کردن قدرت سیاسی باشد.

آیا خدمتی ساده لوحانه تر از این به جریانات راست میتوان سراغ گرفت؟

۹ دسامبر ۲۰۲ - ۱۸ آذر ۱۴۰۰

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام